

DARMO 1/2 ROUTI - XVII.

Pondělí, 26 listopad 2018

7. Jenda

- Co máš chtít Michal takhle pozdě ve večer, divila jsem se, kdy mi přišel pánův SMSka. Jež HOLKY MOJE, DNES UZ VIM, ZE BEZ VAS NEMUZU ZIT, že stálo na displeji. Trochu mě to zarazilo, ale pak jsem si přemýšlela, že chlapec zřejmě přišel a ráno ani nebude v domě, co psal. Samozřejmě jsem neodpověděla a další zpráva už tak nenásledovala. Za dva dny jsem mu volala, že už mě od domy povoleno psát.

Jež Vyberte si, jak chcete, ale rád bych jel pro děti s vámi a samozřejmě ho zaplatím, že byl Michal hned ochotný.

Jež Fajn, tak já se podívám po inzerátech a pak ti dám vědět, že ukončila jsem rychle hovor v obavě, aby nepřijela přemýšlela na tu noční zprávu. Co si vlastně myslíš? Já si odskočila z manželství za milenkou a pak, když ho přestane bavit nebo mu uteče, tak se zase vrátí zpátky? Takhle to rozhodně nefunguje. Aspoň u mě tedy ne. Nevím, co bys musel udělat, abych tě začala znovu milovat. A dávám, ta vzala za svou jednou pro vždy. A máš být existovat láska bez domy? Pochybuji, to potom už přece není pravá láska. Pro mě je to hlavně domě, že se nedíváme v klidu se dohodneme na věc, co se tě ká Jolanky.

Vyvedla jsem dcerku ze školky a její přítel zahnal mě na Michala. Jasně jsem jí řekla, že se naučila ve školce. Vždycky jsem si myslela, že hudební sluch je vrozená zručnost. Jedna lékařka, specialista na tyto věci, jak v rozhlasu tvrdila, že schopnost opakování se rozvíjí u dětí do 3 let. Později už to jde jen velmi ztuhle. To znamená, že je velmi těžké, aby maminka dítěti hodně zpívala, pokud to umí, poukázala mu hudbu a aby se s dětmi v tomhle směru dobře pracovalo i v předškolních zařízeních. V Jolankině školce to brali opravdu vážně.

Když jsme vešli do domu, paní Právětko přivázala pojitku ze schránky. Napadlo mě, že bych mohla využívat situace, ale Jolanka mě přemýšlela.

Jež Teto, věď, že nám uměla Cecilka?

Jež Joli, nemáš paní Hronová? Přemýšlela, že se nehodě. Jež, že já nepřemýšlela Právětko, to by byl trapas, probáhl mi hlavou.

Jež To nic, my se totiž s Jolankou známe, pan Pupp už nás představil. Klidně mi máš přemýšlela, že toto, to věc nevadí. A jestli dovoláš, já jsem věra, že natáhla ke mně ruku.

Jež Helena, moc mě těš, že přemýšlela, že přemýšlela mě, její vstání.

Jež Já už jsem chtěla mockrát zazvonit a pozvat vás na kávu. Babička mi o vás tak často vyprávěla, že mě tím pocít, jako bychom se znaly už dávno. Přemýšlela, že podávala se na mě, těšavě, velká zelená ořechová. Tedy spíše je jedním, protože přemýšlela se já svezl pramen vlnitých vlasů. Byla to velmi krásná žena.

Jež Přemýšlela moc ráda, že usmívá jsem se.

â€žTak třeba kolem jest? A

Jolanko, ty pmij taky, pov mi, co se stalo Cecilce a můžeš; si prohlédnout naje rybičky,že mávla nim ve dveřích a zmizela.

No vida, ani jsem nemusela

hledat dnou záminku k seznanmen. Ukázalo se, že Víra je docela pjemn; osbka a hned ten první- večer jsme si začaly tykat a domluvily si dalsetkn. Byla jen o těmi roky starší- ne j a měla ambice prorazit jako mdnnvrhka. Vystudovala tento obor na brnnsk UMPRUM, ale zatím zrealizovala pouze jednu přehlídku, a to ještě s kolegyn. Živila se itm na zakjzku a dost ji to itvalo.

â€žV co, budu t modely na

tebe. U mim dost tch neforemných postav, kter na sebe nic neseženou,že prohlásila Vra za pár dn.

â€žNo dobme, ale bude muset

počkat, a vyhraju ve sportce,že smjla jsem se.

â€žAle ne, j to myslím vn,

jsi krsn vysok a ithl, tak pro ne?že

â€žTo sice ano, jenže coby

modelka u lehce prol. Ale sukni bych docela potřebovala. Měla jsem jednu oblíbenou, takovou cpatou, a podobnou u nemůžu nikde sehnat.že

â€žSukni ti užiji ráda, ale

stejn musíme vyzkoušet i jin věci,že prohlížela si m, jako bych v n opravdu vzbuzovala nějakou inspiraci. â€žZastav se v pátek, Helo, vezmu si míry na tu sukni a seznanmm t s manželem. Už by měl být doma.že

Helo, tak mi vždycky

kvala babička. Asi to od ní- Vra automaticky převzala a už mi jinak neřekla. Vracela mi tím vzpomínky na babičku a také o n- často mluvila. Evidentn si byly hodn blzk.

â€žA co vlastn manžel dl,

e není přes týden doma?že zeptala jsem se jen tak jakoby mimochodem.

â€žCtibor je fyzioterapeut a

pracuje momentln u kamaráda v Bratislavě. On tam m takov snobsk rehabilitan- zařízení, tak je to pro manžela finann zajmav. A hlavn nim to tak vyhovuje.že

Když jsem večer usínala,

kkala jsem si, co asi myslela Vra tm, že jim to tak vyhovuje. Může to znamenat ledacos, ale kdyby s nimi bylo všechno v pořádku, tak přece budou chtít být spolu, ne? Uvidíme, co přinese pátek. Ale co je mi vlastn po tom? Te, když se pitelm s Vrou, nesmím na Ctibora ani pomyslet jako na objekt svého zájmu, to by ode mě bylo hnusn. Všechny myšlenky na něj jsem odháněla, ovšem snm člověk neporu- â€š skoro celou noc m ndhern masíroval.

Když jsem v pátek vedla

Jolanku ze ikolky, už za dveřmi bytu jsme slyjely divn zvuky. V kuchyni nás pak čekalo velk pekvapen, kter nás hlasit zdravilo: â€žA-j, A-j!že

V Cecilin kleci

trnil stedn velk papoušek, kter vypadal jako vysten z reklamy na Lego. Zelen křídla, dlouh modr ocas, erven bko a lut hlavička. Na n- ern, ble orimovan oka a podn ern zoban. Zvdav na nás koukal, poskakoval a pod zdravil.

â€ŽAhoj, ty barevnĀĭ hlavo,
kdepak ses tu vzal?â€œ blĀ-Āĭila jsem se pomalu ke kleci, aby se nevylekal.

â€ŽJĀĭ jsem tu mĀ-sto Cecilky,
aby nebyla Jolanka smutnĀĭ,â€œ odpovĀĭdĀĭ za nĀĭj dĀĭda, kterĀĭ nĀĭs pozoroval ze svĀĥo
pokoje. â€ŽSehnal mi ho TryskĀĭĀ, od nĀĭjakĀĥo kamarĀĭda. Tady je k nĀĭmu nĀĭvod,
nebo co,â€œ podĀĭval mi nĀĭkolik papĀ-rĀĭ.

VyĀetla jsem z nich, Āĭe
jde o mladĀĥo sameĀĥka druhu Aratinga Jenday, z ĀĥoĀĭ vylpynulo, Āĭe se bude
jmenovat Jenda. TakĀĥ tam bylo napsĀĭno, Āĭe je ruĀĥnĀĭ dokrmovanĀĭ, tudĀĭĀĭ ochoĀĥenĀĭ a
zvyklĀĭ trĀĭvit vĀĭtĀĭjnu Āĥasu mimo klec. Potom nĀĭsledoval doporuĀĥenĀĭ jĀĭdelnĀĭĀĥek,
nĀĭkolik dalĀĭĀĭch rad a takĀĥ ĀĥĀĥet. Proboha, vĀĭdyĀĭ ten nĀĭĀĭ dĀĭda za nĀĭj dal skoro
celĀĭ dĀĭchod a jĀĭ ho podezĀĭĀĭ-vala, Āĭe vrĀĭĀĭĀĭ- penĀĭ-ze do milenky.

Jolanka nadĀĭjenĀĭ hopsala
kolem klece, ale pak se najednou zarazila a vmĀĭĀĥkla se do kouta.

â€ŽCopak je Joli? LĀ-bĀĭ- se ti
ptĀĭĀĥek?â€œ ptal se ji dĀĭda.

â€ŽLĀ-bĀĭ,â€œ pĀĭpla.

â€ŽTak co se dĀĭje,â€œ sklonila
jsem se k nĀĭ-

â€ŽAle to uĀĭ mi teĀĥ dĀĭda
nedovolĀĭ- toho pejska,â€œ Āĭeptala mi.

â€ŽNeboj se, pĀĭmece ti to
slĀĭbil, a co se slĀĭbĀĭ-, to platĀĭ-. A teĀĥ honem utĀĭkej dĀĭdovi pĀĭknĀĭ podĀĭkovat.â€œ

Najednou zaĀĥal papouĀĭjek
straĀĭnĀĭ hlasitĀĭ a nepĀĭĀĭjemnĀĭ vĀĭeĀĭtĀĭt. Napadlo mĀĭ, Āĭe se lekl ĀĥervenĀĥ utĀĭrky,
kterou jsem vzala do ruky. ĀĥervenĀĭ barva totiĀĭ v pĀĭĀĭ-rodĀĭ signalizuje
nebezpeĀĭĀĭ- a zvĀĭĀĭmata na ni podle toho reagujĀĭ-. Schovala jsem ji za zĀĭda, ale
papouch kĀĭĀĭel dĀĭĭl.

â€ŽTo z nĀĭs budou mĀĭ-t
sousedi radost,â€œ konstatovala jsem.

â€ŽUrĀĭitĀĭ uĀĭ chce jĀĭ-t ven
z klece,â€œ usoudila Jolanka a zaĀĥala ji otvĀĭrat.

â€ŽPoĀĭkej, nejdĀĭĀĭ-ve by si mĀĭĭ
zvyknout na novĀĥ prostĀĭmedĀĭ- a hlavnĀĭ na nĀĭs, co myslĀĭĀĭ, dĀĭdo?â€œ

â€ŽTo mĀĭĀĭ fuk, no tak si bude
zvykat venku z klece,â€œ prohlĀĭsil dĀĭda a Āĭel zavĀĭĀĭ-t okno.

Sotva Jolanka otevĀĭela
dvĀĭĀĭka, Jenda okamĀĭitĀĭ vyĀĭplhal na klec a frr â€œ rovnou na dĀĭdovu holou lebku.
Koukal na nĀĭs shora a nĀĭco si brblal. DĀĭda mĀĭĭ roztaĀĭenĀĥ ruce, vykulenĀĥ oĀĭi a
bĀĭĭ se pohnout.

â€ŽAle prosĀĭ-m tĀĭ, ty bys nĀĭĭm
tady chtĀĭĭ velet? Tak na to rychle zapomeĀĭ. PojĀĭ â€œ nastup!â€œ nastavila jsem pĀĭmed
nĀĭĭ prst.

VzpomnĀĭla jsem si totiĀĭ na
papouĀĭĀĭ- pravidlo, Āĭe vĀĭechno ĀĭĀĭ-dĀĭ- ten, kterĀĭ sedĀĭ- nejdĀĭĀĭ. JenĀĭ-k si posluĀĭnĀĭ
vylezl na mĀĭĭ ukazovĀĭĀĭek. Bylo vidĀĭt, Āĭe je tak nauĀĥenĀĭ. Z prstu se mi po
rukĀĭvu vyĀĭplhal na rameno a tam uĀĭ zĀĭstal, aby bedlivĀĭ sledoval vĀĭechno, co
jsem dĀĭlala. KdyĀĭ jsem si sedla, sklĀĭnĀĭĭĭ hlaviĀĭku, aby ho Jolanka mohla lechtat

za krkem. Potom roztahoval kÁ™Á-dla a spokojenÁ› vrnÁ›l, kdyÁ¾ ho pod nimi hladila.

VÁ›jecho bylo fajn, dokud

j sme se ho nepokusili zase zavÁ™Á-t do klece. KdyÁ¾ jsem ho tam chtÁ›la vloÁ¾it, vÁ¾dycky mi v poslednÁ- chvÁ-li ulÁ›tl z prstu na druhÁ½ konec mÁ-stnosti. Nenechal se nalÁ›kat ani na dobroty. Potom nejednou dÁ›dovi doÁ›la trpÁ›livost a hodil po letÁ-cÁ-m ptÁ›kovi utÁ›rku. Ta ho pÁ™inutila pÁ™mistÁ›t na podlaze, kde ho chtÁ›l dÁ›da chytit do ruky.

â€žNedÁ›lej to, bude se tÁ›

bÁ›t,â€œ vykÁ™ikla jsem, ale v dÁ›dovi se probudil lovec. Klekl na kolena a uÁ¾ ho skoro drÁ¾el, ale papouÁ›jek mazal i s utÁ›rkou pod stÁ›l. DÁ›da za nÁ-m. PapouÁ›jek pokračoval pod Á›idli, dÁ›da si lehl na bÁ™icho a Á›Á›tral. V tu chvÁ-li se Jendovi podaÁ™ilo vystrÁ›it hlavu a pustil se zobanem do dÁ›dovy ruky. Ten se dal za hlasitÁ›ho nadÁ›vÁ›nÁ- na Á›stup a Jolanka se rozplakala.

â€žTakhle na nÁ›j nemÁ›Á¾eÁ›i,

dÁ›do, vÁ¾dykÁ› je celÁ½ vystresovanÁ½. RadÁ›ji ho nechÁ›me puÁ›tÁ›nÁ›ho, vÁ›jak on se do klece vrÁ›tÁ›, aÁ¾ bude mÁ-t hlad. TeÁ› si ho vÁ›bec nevÁ›Á-mejte, aÁ› se uklidnÁ›. Zajdu na chvÁ-li k sousedce a potom se mrknu na internet, tÁ™eba tam najdu nÁ›jakÁ½ recept na zavÁ›rÁ›nÁ- ptÁ›kÁ› do klece.â€œ

DÁ›ky JenÁ›kovi jsem ani

nestaÁ›ila mÁ-t obavy ze seznamovÁ›nÁ- se sousedem. Najednou jsme stÁ›jli v jejich obÁ½vÁ›ku proti sobÁ› a podÁ›jali si ruku. Zase ten Á›smÁ›v a mnÁ› se na chvÁ-li stÁ›hlo hrdlo. NaÁ›tÁ›stÁ- uÁ¾ Á›la VÁ›ra s kÁ›vou a napÁ›tÁ- brzy opadlo, protoÁ¾e Ctibor byl pÁ™Á-jemnÁ½ spoleÁ›nÁ-k a debata nevÁ›zla. Jen jedna vÁ›c se mi zdÁ›la zvlÁ›Á›tnÁ-. Oni se mnou nemluvili jako pÁ›r, ale vÁ¾dycky kaÁ¾dÁ½ sÁ›jm za sebe. Jakoby spolu soutÁ›Á›ili a pÁ™etahovali se o mou pozornost.

â€žTakÁ› bychom mohli spoleÁ›nÁ›

nÁ›kam vyrazit,â€œ navrhl VÁ›ra. â€žCo zÁ›tra? Vezmi s sebou pÁ™Á-tele a zajdeme tÁ™eba do kina a pak nÁ›kam na taneÁ›ky, co Á™Á-kÁ›jÁ›?â€œ

Na moment jsem se zarazila,

protoÁ¾e mi doÁ›lo, Á¾e se mÁ› VÁ›ra takhle zaobalenÁ› ptÁ›j, jestli mÁ›jm chlapa. KdyÁ¾ Á™eknu, Á¾e se pÁ™Á-tel nekonÁ›j, nebude mÁ-t zVÁ½jenÁ½ strach o manÁ¾ela? Ale pÁ™edstÁ›rat, Á¾e ano? To je pÁ™ece nesmysl, urÁ›itÁ› ho budou chtÁ›t poznat.

â€žZÁ›tra se mi to zrovna

nehodÁ›, nezlobte se. NemÁ›jm hÁ›dÁ›nÁ› pro Jolanku a taky musÁ›m odevzdat prÁ›jci v redakci. Budeme to muset odloÁ›it,â€œ odpovÁ›dÁ›la jsem troÁ›jku diplomaticky, ale vlastnÁ› to byla pravda.

PÁ™ed odchodem mi jeÁ›tÁ›

Ctibor poradil, Á¾e kdyÁ¾ nechÁ›jm doma zhasnuto, podaÁ™Á- se mi dÁ›t papouÁ›jka bez problÁ›mÁ› do klece, protoÁ¾e v Á›eru skoro nevidÁ›, tudÁ›-Á¾ neuletÁ›. MÁ›l Á›plnou pravdu. JenÁ›Á›ek sedÁ›l na opÁ›radle Á›idle, a kdyÁ¾ jsem mu opatrnÁ› opÁ™ela prst o bÁ™Á-Á›ko, tak na nÁ›j nastoupil a nechal se v klidu odnÁ›st do klece. StejnÁ½m zpÁ›sobem jsme to praktikovali i v dalÁ›Á›ch dnech, ale dÁ›dovi uÁ¾ neodpustil. Na rameno mu sedal, hlavnÁ› kdyÁ¾ jedl nÁ›co dobrÁ›ho, ale jeho ruky se uÁ¾ navÁ¾dy bÁ›l. Zato mÁ› si vybral za manÁ¾elku. PrÁ½ to tak dÁ›lajÁ›, kdyÁ¾ nemajÁ- Á¾Á›dnÁ›ho svÁ›ho ptaÁ›Á›ho partnera. ChtÁ›l bÁ›zt u vÁ›jeho, co jsem dÁ›lala, a musel ochutnat vÁ›jecho, co jsem jedla a pila. Dokonce mÁ› trestal, kdyÁ¾ se mu zrovna nelÁ›bilo moje chovÁ›nÁ-. TÁ™eba jsem se nÁ›Á›emu nahlas zasmÁ›jla nebo jsem dlouho telefonovala a Jenda se naÁ›tval, Á¾e nemluvÁ›m s nÁ-m. To potom sehnul hlaviÁ›ku a narÁ›jÁ¾el mi prudce zobÁ›jkem do tvÁ›jÁ™e. Nikdy mÁ› vÁ›jak neklavl.

HorÁ›jÁ- bylo, kdyÁ¾ pÁ™iÁ›la

nÁ›vÁ›tÁ›va, protoÁ¾e aratinga je tzv. hÁ›dacÁ- papouÁ›jek. CelÁ½ byt povaÁ¾oval za svÁ› teritorium a nÁ›s za svoje hejno, kterÁ› v bytÁ› laskavÁ› trpÁ›l. Kdokoliv cizÁ- byl vetÁ™elcem, kterÁ›ho bylo tÁ™eba za kaÁ¾dou cenu zahnat. DÁ›lal prudkÁ› nÁ›jlety a kloval opravdu do krve. KdyÁ¾ moje maminka i VÁ›ra utrpÁ›ly shodnÁ› perforaci

levěho ucha, nacvičila jsem s papouškem rituál návratu do klece, aniž bychom museli čekat do tmy. Využila jsem toho, že miloval pátky vlájských ořechů, ze kterých vyklouval jidra. Když jsem čekla, že jdeme pro ořech-ák, okamžitě byl u mě, šli jsme pro něj a potom ke kleci. Váďal u mě, že dobrátku dostane a v kleci, tak si tam vlezl sám. S ořechem se nechal zavázat i od Jolanky. Když jsem došla, museli jsme čekat na tmu.

MIA KOBOSILOVÁ